

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ และเหล่านั้นคือร่างกายของลูก ไม่มีเรื่องของนิมิตในสิ่งนี้ แม้ว่าถ้าผู้คนจะมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่โดยของพ่อที่ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษในกรงขังของกรรม?
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ ลูกๆ จงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เพียงแต่จดจำพ่อและอย่าทำการกระทำที่เป็นบาปใดและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษในกรงขังของกรรม ที่ลูกได้เป็นคนติดคุกมาชาติแล้วชาติเล่า ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการลงโทษนั้น ไม่มีกรงขังใดของกรรมในยุคทอง

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกทางจิตว่า ดวงวิญญาณคืออะไร และดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของดวงวิญญาณคือใคร ท่านอธิบายสิ่งนี้อีกครั้งเพราะนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นไม่รู้คิดเสมอ โลกที่บริสุทธิ์คือโลกที่รู้จัก บาร์ตเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์นั้นคือเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีความสุขและมั่งคั่งอย่างยิ่ง แต่ชาวบาร์ตไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พ่อสูงสุดผู้สร้าง เป็นมนุษย์เท่านั้นผู้ที่รู้อะไร สิ่งนี้ไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาแม้จดจำว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านคือพ่อเหนือโลก ดวงวิญญาณจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเขา เป็นพ่อทางร่างที่ให้กำเนิดแก่ร่างกายนี้ในขณะที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นคือพ่อเหนือโลก พ่อของดวงวิญญาณ ผู้คนกราบไหว้ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเข้าใจว่า: พวกเขาคงอยู่ในยุคทองและรามและสีดา เคยอยู่ในยุคเงิน พ่อมาที่นี่และอธิบายว่า ลูกๆ ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อเหนือโลกของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า พระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแน่นอนเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เรากลับมามีตัวตนหลังจากมาที่นี่ ประเด็นที่เลือกอย่างนี้ไม่ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของผู้ใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกนั้นคือผู้สร้าง ลูกเรียกหา: ท่านคือแม่และพ่อ เราเป็นของท่านและดังนั้นเราจึงกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วเราก็ลืมท่านและกลายเป็นนายของนรก เวลานี้พ่อนั้นนั่งที่นั่นและอธิบายผ่านผู้เดียวนี้ว่า: พ่อคือผู้สร้างและนี่คือสิ่งสร้างของพ่อ พ่อกำลังอธิบายความลับของสิ่งนั้นแก่ลูก ผู้เดียวนี้เข้าใจด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดมองเห็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “นั่นคือดวงวิญญาณ”? ลูกเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบุญ ลูกมีศรัทธาว่านั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของร่าง ร่างกายนั้นสูญสลายในขณะที่ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น นี่คือประเด็นที่ง่ายตายเช่นนั้น แต่ผู้ที่รู้จัก ที่ดีไม่สามารถเข้าใจ มายาปิดลอคสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถได้นิมิตของตนเอง ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ชาติเกิดมากมาย พ่อของดวงวิญญาณเปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด เหตุใดลูกจึงไม่ได้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณเหล่า? ลูกร้องขอนิมิตของดวงวิญญาณ เป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกเคยบอกผู้ใดว่าลูกควรมีนิมิตของดวงวิญญาณหรือไม่? บางคนได้นิมิตของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจ ลูกไม่รู้จักพ่อ ไม่มีผู้ใด นอกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่สามารถประทานนิมิตของพระเจ้าแก่ดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: โอพระเจ้า! ดังนั้นท่านคือพ่อใช่หรือไม่? ลูกมีสองพ่อ: หนึ่งคือพ่อที่สูญสลายผู้ที่ให้กำเนิดแก่ร่างที่สูญสลาย อีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่สูญสลายของดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ลูกร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ลูกจดจำท่านและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมา ใช่หรือไม่? จากัดอัมบาและจากัดปีตากล้านั่งอยู่ที่นี่ พวกเขากำลังศึกษาราชายโคะ เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในดินแดนสุขาดี พวกเขาเคยอยู่ในบาร์ตเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าสวรรค์อยู่บางแห่ง เบื้องบน แต่อนุสรณ์ของลักษมีและนารายณ์อยู่ที่นั่นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยปกครองอาณาจักรที่นั่น วัดดิลวาลาคืออนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันของลูก ลูกคือราชายโคะ ลูกกึ่งกุมารและกุมารกำลังนั่งอยู่ที่นี่ และอนุสรณ์ของสิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ชื่อ ‘ดิลวาลา’ มีความหมายด้วยเช่นกัน ใครคือผู้เอาชนะหัวใจของลูก? อติเทพและอติเทพนี้กำลังศึกษาราชายโคะ พวกเขาจะจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนด้วย ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านนั่งอยู่ในร่างกายของอติเทพนี้และอธิบายทั้งหมดแก่ลูกๆ ทั้งหลาย พวกเขาไม่รู้เลยว่าวัดนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อใด เหตุใดจึงถูกสร้างขึ้นหรือเป็นอนุสรณ์ของผู้ใด พวกเขาเอ่ยนามของเทวีมากมายว่า: กาลี ดุรกา อนาปุรณะ (เทวีแห่งอาหาร) ผู้ใดจะเป็นเทวีอานาปุรณะ (ผู้ที่จัดหาอาหาร) สำหรับทั้งโลก? ลูกรู้หรือไม่ว่าเทวีใดที่เต็มเต็มความต้องการของผู้คนสำหรับอาหาร? บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เคยมีความสะดวกสบายทางวัตถุมากมายที่นั่น จนกระทั่ง 80 หรือ 90 ปีที่แล้วเท่านั้น ที่ลูกยังคงสามารถได้รับธัญพืช 85 ปอนด์ เป็นเงิน 10 ถึง 12 แอนนา (สามส่วนสี่ของรูปี) ดังนั้น

ทุกสิ่งเคยถูกอย่างยิ่งก่อนหน้านั้น ในยุคทองรัชฎีพิชาลา นั้นถูกและดีมาก อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ใดเข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ พ่อมาที่นี้และสอนลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะทางร่างเหล่านี้ ดวงวิญญาณที่ได้รับดวงตาที่จะมองเห็น และหูที่จะได้ยิน พ่อพูดว่า: พ่อผู้ที่ไม่มีความผิด รับการล้างของร่างกายของผู้ที่ด้วยเช่นกัน พ่อเรียกว่าเป็นชีวิตาเสมอ ผู้คนได้ให้ชื่อมากมายกับท่าน เช่น รูดร้า ชีวา โสมนาถแก่พ่อ แต่ชื่อเดียวเท่านั้นของพ่อคือชีวา ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มีการจดจำระลึกถึงพระเจ้าและพูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ขณะนี้เป็น 2,500 ปีตั้งแต่พวกเรามีชีวิตอยู่ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เริ่มแรกเคยมีการกราบไหว้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เวลานั้นลูกได้ใส่พ่อเข้าไปในก้อนกรวดและก้อนหิน ขณะนี้เป็นการสิ้นสุดของการทำความเลื่อมใสศรัทธานั้น พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน โลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง ระเบิดได้ถูกผลิตขึ้นและดังนั้นทุกคนจะถูกทำลายในเวลาอันสั้น ในยุคทอง มีผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่ง มีเพียง 900,000 เท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดจะไปที่ไหน? จะมีสงครามและจะเกิดแผ่นดินไหว ฯลฯ อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ผู้เดียวนี้คือประชาบิดา มีบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี่มากมาย ผู้ใดคือบิดาของบราห์มา? ชีวาที่ไม่มีตัวตน ลูกคือหลานชายและหลานสาวของท่าน ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีวา บาบานั้นลูกต้องจดจำท่านผู้เดียว เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนั้นที่ภาระของบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกรู้ว่าเป็นโลกที่มีกิเลสที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มียาพิษ (กิเลส) ใดที่นั่น ตามระบบทุกคนมีบุตรชายเดียวเท่านั้น ไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น เป็นดินแดนของความสุข ที่มีความสุขมากมาย อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขากล่าวทอดทิ้ง คำพูดของพระเจ้าคือศรัทธาภักดี อาชะ ผู้ใดคือพระเจ้า? พวกเขากล่าวว่าเป็นศรัทธาภักดี แต่เขาเป็นเด็กเล็กๆ ดังนั้นเขาจะสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ในเวลานั้น: โลกไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวผู้ที่สอนราชาโยคะเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีความทุกข์ต้องคงอยู่ที่นั่น ในกิตะถูกเขียนไว้ว่า: ไฟบุษยัญของความรู้ของกิตะของรูดร้า ไม่มีไฟบุษยัญของความรู้ของกิตะของภักดี ไฟบุษยัญนี้ได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี จะสิ้นสุดลงเมื่อใด? เมื่อโลกทั้งหมดถูกสังเวยในไฟบุษยัญนี้ เมื่อไฟบุษยัญสิ้นสุดลงพวกเขาจะสังเวยทุกสิ่งในสิ่งนั้น ไฟบุษยัญนี้จะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้ายของโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง พ่อพูดว่า: พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกรู้ ว่าเวลานี้ มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่มีโชคอย่างสม่ำเสมอ ในยุคทอง ลูกนั้นมีโชคอย่างสม่ำเสมอ อธิบายความแตกต่างนี้แก่ทุกคน เมื่อผู้คนมาที่นี้ พวกเขามาเข้าใจอย่างดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขากลับบ้านทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ในทำนองเดียวกัน พวกเขาทำสัญญาในกรงขังของกรรมว่าพวกเขาจะไม่กระทำความบาปเพิ่มเติมใดๆ จากนั้น ทันทีที่พ้นใจที่พวกเขาออกมา พวกเขาจะเริ่มกระทำความบาปอีกครั้ง: พวกเขาเป็นคนติดคุก ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดคือคนติดคุก พวกเขาเข้ามาในกรงขังของกรรมซ้ำแล้วซ้ำเล่าและมีประสบการณ์ของการลงโทษ พ่อพูดว่า: ขณะนี้พ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากการกลายเป็นคนติดคุกในกรงของกรรม ในยุคทองกรรมไม่เรียกว่าเป็นกรงขัง พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการลงโทษนั้น ขณะนี้จดจำพ่อ อย่าได้กระทำความบาปใด กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ผู้คนร้องเพลงว่า: ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พวกเขาไม่ได้หมายถึงภักดี ภักดีใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ได้มาแล้วและกลายเป็นบราห์มา แล้วเขาเป็นผู้เดียวที่จะกลายเป็นภักดีอีกครั้ง เหตุนี้เองท่านเข้ามาในร่างนี้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ขณะนี้พระเจ้ากำลังก่อตั้งสุริยวงศ์และจันทร์ทวารัง ท่านกำลังสร้างรางวัลของลูกสำหรับอนาคต ขณะนี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามและกำลังสร้างรางวัลของลูกสำหรับหลายต่อหลายชาติเกิดผ่านพ่อที่ไม่มีความขัดแย้ง ผู้ที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเองในละคร เหตุใดพวกเรามาจะร้องไห้และคร่ำครวญเกี่ยวกับสิ่งนี้เล่า? เราจดจำพ่อเดิวนั้นขณะที่มีชีวิตอยู่ เราไม่แม้กระทั่งใส่ใจเกี่ยวกับร่างกายนี้ เมื่อเราร่างเก่านี้ เราจะไปหาบาบา เวลานั้นเรากำลังรับใช้บาร์ตอย่างมากรับ ชื่อของลูกได้รับการจดจำว่าเป็นอานาปุระณะ ดุรกา กาลี ฯลฯ ไม่ได้มีกาลีที่มีรูปที่น่ากลัวอย่างแท้จริงหรือคเณศที่มีวงช้าง มนุษย์คือมนุษย์ พ่ออธิบายแก่ลูกว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ทั้งหลายกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ มีศรัทธาว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา แล้วในอนาคต ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ไม่มีผู้ใดรู้จักพ่อที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ พวกเขาแม้กระทั่งลืมจากอัมบา ผู้ที่มีการสร้างวัดแก่เขากำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปที่มีชีวิตขณะนี้ หลังจากยุคเหล็ก ต้องมียุคทอง ผู้คนถามว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่น ศึกษาเล่าเรียนและกลับมามาสด สงครามมหาภารตะอย่างแน่นอนที่เกิดขึ้นและเป็นเพียงหลังจากนั้นเท่านั้นที่ประตูแห่งสวรรค์เปิดขึ้น ดังนั้น ประตูสวรรค์ขณะนี้กำลังเปิดขึ้นผ่านผู้เป็นแม่เหล่านี้ พวกเขาร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่ได้รับการสรรเสริญ มีผู้เป็นแม่สองประเภท ประเภทหนึ่งคือนักสังคัมสังเคราะห์ทางร่าง และอีกประเภทคือนักสังคัมสังเคราะห์ทางจิต นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ลูกรู้ ว่าเราจะละร่างของเราและกลับไปบ้าน พระเจ้าพูดว่า: มานมานะภาพ! จดจำฉัน พ่อของลูก ภักดี ผู้เป็นลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ เขามีพ่อของเขาเอง ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “มานมานะภาพ!” พ่อพูดว่า: จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะได้รับปีกที่จะโอบบิน ขณะนี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นเทพปัญญา ผู้สร้าง พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น มีวัดแก่อดิเทพและอดิเทวีด้วยเช่นกัน ลูก ลูกของพวกเขากำลังศึกษาราช

โยคะที่นี้ เป็นที่ที่ลูกทำทาปาเซียและตั้งนั้นอนุสรณ์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลักษณะและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของเขาอย่างไร? นั่นคือวัดของเขา ลูกคือราชาฤๅษี ขณะเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อได้มาซึ่งอาณาจักรของลูกหรือได้มาซึ่งโชคของอาณาจักรของบาร์ตของลูกอีกครั้ง ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์ในบาร์ต ลูกกำลังรับใช้บาร์ตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเอง ลูกกำลังปลดปล่อยทุกคนจากอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ของราวันด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อคือผู้ปลดปล่อย ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านดลใจการทำลายล้างโลกเก่าในการที่จะจัดความทุกข์ของลูก ท่านทำให้ลูกสามารถเอาชนะศัตรูของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและผู้เอาชนะโลก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรทุกๆ วงจรแล้วสูญเสียอาณาจักรนั้น นี่คือไฟบุญชาญของความรู้ของรูตราชีวาที่เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดจะถูกทำลายและลูกจะกลับมามีความสุขอย่างสม่าเสมอ ความทุกข์เริ่มขึ้นในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: พ่อมาและเปลี่ยนชาวนรกให้เป็นชาวสวรรค์ ยุคเหล็กคือโรงคำประเวณี และยุคทองคือชีวาလာยา ลูกกำลังได้รับการทำให้เป็นนายแห่งสวรรค์โดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและตั้งนั้นปรอทของความสุขนี้ของลูกควรเพิ่มขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำพ่อตรานานเท่าที่ลูกมีชีวิตและประกาศสิทธิของลูกต่อมรดก อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด
2. ทำงานรับใช้ในการทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกตามศรัทธาและชี้หนทางแก่ทุกคน เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากราวัน

พร: ด้วยรูปของการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ขอให้ลูกจบสิ้นสถานการณ์ที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งเป็นลำดับที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและมีสายใยเชื่อมโยงโดยตรงกับเมล็ดและใบสองใบไม้หลัก ตริมูรติ จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งนี้ กลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีขีดจำกัด และสิ่งที่มีขีดจำกัดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะจบสิ้น กลับมาสู่รูปของความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกและลูกจะเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์อย่างสม่าเสมอ คงอยู่ในสำนักถึงอาชีวะของการเป็นบรรพบุรุษที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกอย่างสม่าเสมอ หน้าที่ของลูกผู้เป็นบรรพบุรุษคือการเป็นแสงที่อมตะที่แสดงจุดหมายปลายทางให้กับดวงวิญญาณที่กำลังเร่ร่อนอยู่ในความมืด

คติพจน์: แทนที่จะสับสนกับสถานการณ์ใดๆ การมีประสบการณ์ของความสุขสันต์คือการเป็นโยคีที่ขาบซึ่ง

*** โอม ขานติ ***